

[Villemoes.]

det ikke kunde sejle som Følge af, at Forholdene inden for Genforsikringen brød sammen.

Den danske Krigsforsikring for Kasko, som vi havde i Krigsaarene fra 1914 til 1919—20, gav jo et ret stort Overskud, men den store Krig dengang strakte sig ogsaa over mange Aar. Der var højst forskellige Præmier i den Periode, men de blev alt i alt ansat saaledes, at man endte med at have en ret stor Kapital i Behold. Hvis Forsikringen var afsluttet paa et andet Tidspunkt, kunde det selvfølgelig godt være indtruffet, at der havde været Underskud i Kassen. Nu kan man godt sige, at Sporene fra den Tid, hvad Kroner og Ører angaar, i og for sig ikke skræmmer; men det Menneske er ikke født, der kan fortælle, hvorledes en eventuel kommende Krig vil arte sig. Jeg har ikke megen Baggrund for at kunne bedømme dette, men hvis den forfærdelige Ulykke atter skulde komme ind over Europa og Verden, vilde der vel være nogen Grund til at formode, at det blev paa en helt anden Maade end under den forrige store Krig, og i saa Fald maa man regne med, at de af Garanterne tegnede Midler kan blive effektive, saaledes at der skal foretages en Indbetaling. Derfor synes jeg, det er overordentlig glædeligt, at man fra Erhvervslivets Side i høj Grad har vist, at man vil være med til at tegne den Forsikringskapital, som fra sagkyndig Side er anset for at være Minimum. Hertil har jeg ikke noget at bemærke. Jeg synes ogsaa udmærket godt om Formen, idet Staten hæfter for det halve, det private Erhvervsliv for den anden Halvdel. Det staa opført i § 1, at de 30 Mill. Kr. er tegnet af danske Redere, 5 Mill. Kr. af Deltagerne i et i dette Øjemed dannet Konsortium og 5 Mill. Kr. af danske Forsikringsselskaber. Den Fordeling kan jeg udmærket godt tiltræde.

Den højtærede Minister har gennemgaaet saavel dette som det andet Lovforslags Paragraffer, og jeg føler ingen Anledning til at komme med Gentagelser. Den højtærede Minister var inde paa, at Forsikringsværdier paa under 100 000 Kr. skulde være fritaget for Forsikringen, men den højtærede Minister nævnte ogsaa, at dette ikke betød, at der ikke senere kunde blive Tale om, at de kom med. Jeg forstaa det

i alt Fald saaledes, at hvis der bliver optaget Forhandlinger herom med det Institut, der skal oprettes, har man ikke forlods tænkt sig, at de paagældende skal være med i Tegningen af Garantikapitalen, men at der alligevel skal være Adgang til at tegne en Forsikring for disse mindre Værdier, for hvilke Forsikringen altsaa bliver frivillig, medens den i øvrigt er tvungen. Jeg har ikke studeret Lovforslaget særlig nøje, men jeg kunde tænke mig det Tilfælde, at der var Krig uden for Danmark, og at en lille Dampers sejlede paa Silkeborgsøerne under idylliske Forhold; der vilde da ikke være større Anledning for den til at participere i de Udgifter, der maatte blive forårsaget af Krig. Jeg vil derfor henstille til Forsikringsinstitutionen, at det ikke umuliggøres for de mindre Skibe, som maaske melder sig, at komme med, men at man ikke stiller det Forlangende, at det skulde være obligatorisk for samtlige mindre Baade at participere i Udgifterne.

I § 5 omtales bl. a. Statens Skibe og Skibe, som Staten benytter til Tropictransport, samt Lystfartøjer. Ogsaa Fiskefartøjer omtales, og dette har for saa vidt Relation til, hvad jeg allerede har udtalt om de mindre Skibe, idet de Fiskefartøjer, vi har i Danmark, for langt det største Tals Vedkommende ikke repræsenterer en Kaskoforsikringsværdi af 100 000 Kr. I hvert Tilfælde glæder det mig, at man har haft Opmærksomheden henvendt paa de smaa Skibe, saa at de kan komme med — saa finder man vel ogsaa en Form derfor. Den højtærede Minister nævnte, at Bestemmelserne om Fiskefartøjer i hvert Fald ogsaa vil gælde dem, der tilhører vort Amt deroppe i Atlanterhavet, Færøerne, og dette synes jeg er rigtigt. Vi maa haabe, at disse Love aldrig bliver effektive, men godt er det, hvis Ulykken skulde indtræffe, at vi har Rammerne i Orden.

Jeg forstaa, at man med Hensyn til Lovforslaget om Forsikring af Skibe mod Krigsfare har forhandlet sig til Rette ogsaa angaaende Bestyrelsen for Institutionen, der ifølge § 3 skal bestaa af 10 Medlemmer, af hvilke Ministeriet for Handel, Industri og Søfart vælger Formanden og 3 andre Medlemmer, medens 4 Medlemmer vælges af de i Institutionen indtrædende Rederier og 2 af de i § 1 nævnte Forsikringssel-